

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BdI Regele Ferdinand No. 5.
A R A D.

Redacția pentru Banat: TIMIȘOARA,
Zotel „Ferdinand“ camerele Nr. 21 și 22.

DIRECTOR:
CONST. I. ȘTEFĂNESCU

Ecoul

Apare zilnic la orele 8 după-amiaza

Note zilnice

„Ecoul“ a scris ieri despre arestarea instigatoarei Fülöp Péterné, femeia care făcea propagandă contra împrumutului de înzestrare și care a fost înaintată consiliului de război din Timișoara pentru că, să răspundă pentru fapta sa, să se justifice dacă poate și mai ales, să spună în al cui serviciu direct este.

Astăzi, presa maghiară care își are informațiile tot din același loc ca și noi, sub înboldul *voicii sângelui* se erijează în apărători din oficiu ai femeii pe care nici n'au văzut o în viața lor, așa încât nu pot spune dacă este sau nu, o spioană.

Se spune adică într'un ziar unguresc din Arad că Fülöp Péterné, o *femeie elegantă*, a venit în România la mama sa și că avea bilet de liberă petrecere pentru trei zile. După aceste trei zile de... întrevăderi materne, Fülöp Péterné a făcut ce a făcut și a obținut, *pe cale de corupție*, prelungirea biletului de liberă petrecere. Ce-o reținea în țară nu se știe... Fapt e că a fost arestată din motivul știut.

Ziarul maghiar, pentru că a părerea să fie ineluctabilă, adaugă un suprem argument în sprijinul nevinovăției arestatei, dându-ne lovitura de grație cu aserțiunea că femeia a protestat energic în contra acuzațiilor. Adică, tocmai ca încornoratul care spunea: „Pe mine nu mă înșală nevasta, ea mi-a spus“...

Și cu o uimitoare subtilitate psihologică, abilit reporter sau redactor adaugă că dacă acuzața ar fi făcută propagandă în contra împrumutului, ar fi convins în primul rând pe mama sa care... avea de gând(?) să subscrie și ea.

Bine, hai să admitem că *avea de gând*. Dar și atunci era natural ca pentru înlăturarea bănușilor s'o convingă pe mama ei să subscrie chiar și dacă n'ar fi avut de gând...

Bani pentru subscriere i-ar fi dat ea din suma ce i s'a pus la dispoziție pentru îndeplinirea misiunii cu care a fost încredințată. (Căci se spune că era foarte elegantă doamna subofiterului de jandarm ungur).

Mai adăugați că s'au găsit martori — nu unul, ci mai mulți — cari să declare și să dovedească viuovăția elegantei doamne Fülöp.

Și-apoi tocmai ziarul apărător spune că s'a intervenit la forurile competente pentru sancționarea funcționarului care a mijlocit falsă prelungire a biletului de liberă petrecere al doamnei. Prin urmare recunoaște că „madame Fülöp“ s'a folosit de mijloace nepermise pentru a-și prelungi șederea în țară la noi. Pornind numai dela acest fapt și tot lucru necurat se constată.

De ce atunci, să te angajezi ca apărător al unei persoane despre vinovăția căreia ești convins? Nu faci decât să-i agravezi

situația, iar tu să-ți atragi dispreț și să pățești ca ciobanul mincinos care a ajuns să nu fie crezut tocmai când avea adevărata nevoie de ajutor în contra lupilor.

Vinovăția femeii va fi dovedită și se va afla cine și cât i a plătit pentru riscanta sa acțiune.

Ii va fi tot atât de greu, atunci, ziarului avocat să și justifice atitudinea în această chestiune, ca și celorlalte ziare ungurești din România în chestiunea atentatului din 9 Octombrie, după ce se va fi dovedit — și e neîndoios — că presa mondială e mai bine informată și mai obiectivă decât presa maghiară care susține năzbății.

Noi ne mulțumim (adică, vorba vine, mulțumiți nu suntem de fel) să înregistrăm faptul.

Comentarii? Le știe toată lumea. Abia dacă e nevoie să ne întrebăm cum se impacă aceste mijloace, cu „*lupta pacifista*“ a d-lui Gömbös care e *la vânzare* în Austria. Ce-o li vânzând, se știe. Și nu poate fi un vânzător rău căci a avut acasă școală de tir...

Atât că suferitele sunt ceva mai greu de vănat și pericolul ce-l amenință îi face mâna tremurândă...

P.

Exemplul din gara Decebal

In timp ce atâția profesori ai României Mari se exchiuează delu îndatorirea de buni cetățeni, subscriind ori sume derizorii, ori nesubscriind nimic la Imprumutul de refacere a țării; dând astfel: pilde triste și altora să fie nedemni, — că doar peștele dela cap începe să miroasă, — oamenii cu situațiuni mai puțin fericele în stat, modești slujbași, cari d'abea își încropesc sărăcia cu ai lor, săvârșesc adevărate acte de civism.

Așa de pildă, în timp ce cunoscutul de cincizeci de ori milionar, — în bună parte milioanele fiind făcute în România întregită, — a scris un bagatel de sumă, care ni-este și rușine s'o precizăm; în gara Decebal, la doi pași de nepăsarea marelui profesor, din inițiativa bunului român, șeful de gard, d. Teodor Grozar, s'au semnat cu banul săracului: 242 obogați în valoare de lei 209814 lei.

Iată cine înțelege cu adevărat nevoile țării.

Tot acei cari o slujesc cu abnegație și fără surle, exact aceia cari formează marea mulțime modestă, talpa țării.

Onoare lor!

Nici o scuză

Citeam în zilele trecute într'un ziar maghiar că învățătorii și profesorii minoritari cari au căzut la examenul de limba română vor avea dreptul la pensie.

Și ne întrebam atunci dacă aceasta nu este o simplă dorință pe care presa ungurească ar vrea s'o sugereze ministerului sau dacă nu, cel puțin maselor pe cari în caz contrar le va avea pregătite pentru marmur și revoltă.

Da. Publicul cititor al zărilor de presă a înregistrat falsă știre ca pe un drept (ce scrie presa maghiară a sfârșit pentru unguri), iar când vinează apoi desmințirea, publicul se simte nedreptățit, crede că i s'a luat ceva al lui, că s'a comis contra lui un act de teroare, de abuz de putere. Și în acest fel, cu ascemenea hauri, reușesc ca înțelul cu înșelul să otrăvească sângele propriilor lor naționali, cu ură, să-i nemulțumească să-i facă a cărți în contra ordinii de stat, să le amărăască zilele într'un cuvânt.

De ce să nu privească faptul în față cu curaj, dacă e nevoie și cu obiectivitate întotdeauna?

Căci dacă vrem să stăm strâmb și să judecăm drept, au oare dreptul la pensie — chiar și cei fără limită de vârstă — învățătorii — băgați de seamă: învățătorii, nu alt fel de funcționari — cari n'au voit (despre incapacita-

te nu poate fi vorba) să învețe limba statului care-i găzduiește și-i plătește, nici după atâția ani în decursul cărora s'au putut convinge că au nevoie de această limbă pentru toată viața căci vișul lor de revenire e o copilărie.

Cum adică, după ce tu mă disprețuiești și mă împiedeci cu neștiința la cauzată de reavoința, să merg înainte, eu să mai aprob ca după ce te înlătur ca piedecă, să-ți răspundesc disprețul și ura față de mine dându-ți posibilitatea să trăiești pe banii muncii de alții și pe care tu nu-i meriți pentru că să-ți poți răde de mine frecându-ți palmele ca după afacere bună?!

Pretenția e lipsită de modestie și de rațiune. „Cine lucrează să mănânce!“ Or, ei n'au lucrat, n'au putut lucra într'o țară unde nu vor să se înțeleagă cu nimeni în care n'au fost capabili să înțeleagă un ordin.

Cu atât mai mult avem o legitimă satisfacție aflând că învățătorii minoritari căzuți la examenul de limba română, vor fi pur și simplu licențiați, fără nici o retribuție dacă n'au deja câștigat dreptul la pensie.

Toată pasărea pe limba ei piere. Dacă domni învățători minoritari au crezut că pot trăi foarte bine în această țară tolerantă și fără să-i vorbească graiul, să-i vedem cum se vor descurca atunci

când statul nu-i va mai ține pe palme plătindu-le lefuri pe degeaba...

E cea mai naturală pedeapsă. Adică nici nu-i pedeapsă, căci guvernul nu procedează astfel pentru a-și lua satisfacție, ci pentru a se debarasa de elemente cari formau niște inutile balasturi, niște bețe în roatele treburilor statului.

Numai că aceste acțiuni de ecarisaj național ar trebui întinse în toate domeniile vieții publice. Nu pe bază de ură de rasă căci noi nu nutrim astfel de sentimente, ci din necesitate națională. Să rămână toți cei apți și cari înțeleg să muncească în echimbul lefii, dar afară cu înșelătorii!

În timpul stăpânirii lor, n'au creat pe cel ce se întâmplă — dacă se întâmplă, căci erau... energici — să nu le vorbească limba. Acum, la ei, nu sunt mai indulgenți.

Cu ce oare le suntem noi datori ca să ne pretindă ceva?

Cu tratamentul în care ne-au ținut pentru a ne opri accesul la cultură? Cu barbariile și schingiuirile lipsite de orice sentiment omenesc?

Noi nu ne răsunăm, dar nici nu înțelegem să ne lăsăm luați în zeflemea de cei cărora le îndesăm pâinea pe gură, fără să aibă dreptul la ea.

Din hotărârile comisiei interimare a municipiului Arad

— Vor fi improprietării decorați cu „bărbăție și credință“ și „virtutea militară“ —

Azi, Miercuri dimineață, în sala de ședințe dela primăria municipiului Arad, s'a întrunit comisia interimară de sub președinția d-lui Ion Ursu, luând următoarele hotărâri:

Se admite în principiu cererea decorațiilor cu „bărbăție și credință“, cu spade și a celor cu „virtutea militară“, de a fi improprietării. Terenul ce le este destinat se află pe Calea Victoriei, în spatele fabricii „Astra“. În acest scop a fost delegată o comisie, pentru a cerceta dacă cei ce-au făcut cereri n'au mai fost improprietării și în alte orașe. Improprietăriilor li se va pune în vedere că n'au voie să înstrăineze terenurile și dacă până în trei ani nu vor construi case pe ele, vor reveni municipiului.

Luându-se în discuție ordi-

nul trimis de ministerul de finanțe, direcției zootehnice a municipiului, prin care se cere ca abatorul să subscrie la împrumutul de înzestrare a țării, s'a hotărât ca din sumele ce le realizează abatorul, din garanțiile pentru carne, plătite de măcelari, un procent de zece la sută să fie destinat împrumutului.

Știind, însă, că abatorul municipal realizează frumoase sume din aceste garanții, (mai multe sute de mii de lei anual) ne întrebăm, cu legitimă curiozitate, cine controlează aceste încasări pentru a se garanta procentul just?!

La cererea Camerei de muncă din Arad, de a i se pune la dispoziție un teren, pentru a ridica un cămin de ucenici, s'a răspuns afirma-

tiv. Deoarece Camera de muncă a specificat că dorește terenul clubului sportiv AMEFA, s'a format o comisie să cerceteze propunerea și să vadă cum va putea fi despăgubit clubul.

Comisia cercetătoare să aibă puținică răbdare, căci — după cum am auzit noi — clubul AMEFA e pe cale să fie desființat, săturându-se, probabil, să poarte lanterna diviziei naționale.

S'a aprobat, deasemeni, să se achite restanța de un milion lei, datorată comitetului școlar din cartierul Grădiștea, pentru a se putea termina școala cu un istoric în-cărcat de frământări.

Însfârșit, a dat Dumnezeu...

Al. Pav.

De toate și amestecate

MONSIEUR SZERKEST-UR

Purquot vous avait fait moi sok bolondseag? Sur ma parole d'honneur que j'ai oublié mikor volt ala interview cu injuraturi pentru rumunesc.

Pardonnez moi, szerkest-ur drágo, che eu vorbești la trei limbi. Știi, eu vrei se devii și poliglote, cum stei bine la un star, cum suntem eu și puna faci așa bine, vorbești cum pote, tăt din cauzula dela început de póliglótizmus.

A propose de notre sujet. Vous faites une grande crime, que vous avez eeri contre moi, quand eu vrei aduci tăt bogăție meu la țara și faci iar român-alampolgarnó. Vedzi, ce mare porostie, faceți, kirem szepen?

Lasați paci pe mine. Nu mai faceți ironikus, nu mai rideți de mine, daca vreți dau sok, nagyom sok reklam mikor visa jövök Romania-ba și facem un mare casa de filmus itt, Aradon.

Și daca voi tot nu stâmparați, bizonișten eu bat la voi. Rupem ala umbreluș giaponez, cu coda de bambus, care cumperat ala popa cu cioc... cum scris voi, chind eu fost carnuța și nostima. Știți.

Are voi destul subiect. Lasați un teatralișta, un fata bun cum mine.

Viszont latasra
Zilahy Iren
Nagy szinesznő

La 30 Noembrie se vor închide înscrierile la împrumutul de înzestrare

— De 4 ori pe an vor fi trase la sorți importante câștiguri —

Subscrierile la împrumutul de înzestrare se vor închide la 30 Noembrie. Cu începerea dela 1 Febr. 1935 de patru ori pe an vor fi amortizate la o subscriere totală de 5 milioane, 45 titluri rambursate fiecare cu câte 1200 lei.

Tot la 1 Februarie 1935 se vor trage la sorți 73 câștiguri dintre cari 2 de câte trei milioane lei, 3 de câte un milion lei, 5 de câte cincisute mii lei,

5 de câte 250.000 lei, 58 de câte 100 mii lei. Totalul câștigurilor care se va distribui la 1 Februarie 1935 este de lei 16 milioane. Aceleași câștiguri de egală valoare vor ieși din urne la 1 Mai 1935, 1 August 1935 și 1 Noembrie 1935.

Mai sunt doar câteva zile până le închiderea subscrierilor. Astfel cei cari vor să subscrie încă la împrumut trebuie să se grăbească.

Adunarea averescană dela Cluj

Cluj. — Cercurile averescane din Cluj au lansat știrea că d. mareșal Averescu va veni la Cluj, în ziua de 16 Decembrie ca să prezideze o adunare de lămurire a opiniei publice.

La Cluj s'au trimis toate dispozițiile necesare în vederea marelui demonstrații averescane.

Locuri vacante de senatori

Senatul a declarat vacante două locuri. Unul la Romani prin dispariția lui Alexandru Mavrodii și altul la Alba în locul lui Rusu Abrudeanu. Deasemenea s'a declarat vacant și locul de senator al mitropolitului Pimen al Moldovei.

Grandiosul Turneu

ALHAMBRA

Compania de reviste și comedii muzicale
N. VLĂDOIANU și N. CONSTANTINESCU
cu cele mai fantastice triumfuri bucureștene

ALHAMBRIITA

și

Alhambra guvernează!

Super-reviste în 2 acte și 34 de tablouri de
N. Vlădoianu și N. Constantinescu
Muzica de I. VASILESCU

Arti originale de: Max Halm, Petre Romea, N. Stroe și V. Vasilache, în rolurile principale cele mai strălucite elemente de revistă, d-nele: Marileana Bodescu, Silly Vasiliu, Mya Apostolescu, Lulu Nicolau, și domni: Ion Talianu, G. Groner, N. Stroe V. Vasilache.

Montare fantastică. Costume dela Paris și Londra
Mare balet cu celebrele Alhambra-girls. Maestră de balet
MALVINA TAVRIDOWA dela opera din Varșovia. Orchestră
proprie și Jazz Sincopat. Patru vagoane decoruri

Itinerariul Turneului:

29 Noembrie, Timișoara; 30, Arad; 1, Decembrie Oradea.

AFIRMATIVE...

...blondul dela Bozovici (Iancu Conciatu), al său prieten sufletesc, Costică Rabinovici, băgat afară și el tot dela o cameră profesională și tot timișoreană; „românul erste klasse” Scherán János, ajutor de controlor fiscal mutat la Pitești; celebrul administrator financiar Traian Margan, mutat la Sighișoara și Iosif Madár, alt țizta român... cel cu puii crăpați puși în consumație la Arad, vor strânge rândurile, în cadrele unei societăți de ajutor reciproc.

La consfătuirea intimă ce a avut loc eri noapte, într'un separeu al varietetului celui cu mâncările pregătite din mortăciuni și cu ploșnițe și alte diverse specii de gândaci în cafea, s'a discutat proiectul de statut, încheindu-se și un proces-verbal.

N'am putut obține originalul aceluși proces-verbal, să-l fotografiem, fiindcă membrul din comitetul de direcție, care ni l-a oferit, ține încă la preț. Mai are omul ceva economii, din vremurile de curând apuse, de venituri grase și este exigent în pretențiuni. În curând, cu siguranță, ni-l va vinde cu mult sub prețul de astăzi...

Din câte ne-a destăinuit acelasi membru de incredere al noui asociațiuni ce ia ființă, cu prilejul tratativelor pentru vânzarea documentului, secolul societății este cam următorul:

Toți cei desființați, în parte sau definitiv, de campaniile ziarului „Ecoul”, se constituie într'o societate de luptă și apărarea intereselor lor, grav zdrăcinate de numitul ziar de neasemuit curaj.

Cei cari au semnat procesul-verbal de constituire, sânt de drept și de fapt membrii fondatori ai societății, ei fiind cei cari au suferit grav depe urma campaniilor ziarului „Ecoul”, înregistrând rezultatele extrem de dureroase, cari au decurs depe urma acelora campanii: mutarea disciplinară a unora din slujbele publice ale Bănătușii; sau izgonirea definitivă a altora din posturile după cari vor jindui o viață 'ntreagă, or, pierderea clienților cei buni...

Metodele de luptă, fără nici-o muștrare de conștiință, vor fi ace-

lea cari vor duce mai curând la exterminarea colaboratorilor „Ecoul”-ui și a directorului în special: Pact și cu dracul, înscenare, calomnie mârșavă, organizare de bătăi, otrăviri sistem Madár și orice fel de atentate, oricât de abominabile ar fi...

Pentru ca afișele plătite de Madár et comp. să fie mai citibile, mai impresionabile, — cum a propus blondul Iancu Conciatu, — „să fie scrise de români neaoși, nu de Schwartzmanni în piele de Mironi și Liviu dija. Să le scriu eu, domnilor, cu colaboratorul meu dela „Curierul Bănătușii”, că noi suntem și ziaristi, domnilor...”

— Da, noi, ce... numă-ta sântem? — a izbucnit strident Costică Rabinovici. Cum? Eu, care am 120 de corespondenți, plus 27 de redactori, afară de reporteri, numai la centrală, nu mai sunt bun?

— Stăi, bine omule, că n'am vrut să spun nimic cu asta... a încercat blondul Conciatu să-l liniștească pe energicul director dela „Urina Română”, fără să reușească a-l potoli. Fii cuminte omule, nu te necăji...

— Ce, când te-am lăudat și ți-am luat apărarea... și m'am pus rău cu ăia dela „Ecoul”, am fost bun? Las că ți-arăt eu... și a dat busna spre ușă. Noroc cu Scherán János, care s'a interpus în calea infuriatului. A sărit apoi și Madár, care a mai adus un rând... și lucrurile s'au împăcat. Bine înțeles, blondul Conciatu cerându-și iertare. Nu din lașitate, „dar să nu se spargă blocul împotriva „Ecoul”-ui chiar la punerea bazelor lui...”

Dupăce „n'a mai fost bolondseag”, — vorba lui Madár, — reluându-se în discuție statutele, s'a căzut de acord, într'o desăvârșită armonie, asupra art. II, (art. I, fiind cel care vorbește despre întemeierea societății și cine sânt membrii ei fondatori).

Iată conținutul art. II, care n'a provocat nici o divergență:

„Din societate nu pot face parte decât foști și viitori pușcăriași”.

Tiii... dar am depășit spațiul fixat de secretarul de redacție. Pe mâine, dar...

Respectiv

La 1 Decembrie apare „Fruncea”

Sâmbătă 1 Decembrie a. c. apare primul număr din „Fruncea”, revistă familiară pentru cultură și comentarea actualității, „Fruncea” va apărea în fiecare Sâmbătă, aducând toate noutățile săptămânii, cu clișee și gravuri și cu un bogat material beletristic și distractiv. Director: inginer Nicolae Ivan. Prețul unui exemplar 5 lei. Număr de probă trimite oricui revista „Fruncea”, Timișoara V., strada Balta Verde 2.

Ziua de 1 Decembrie

Ministerul instrucțiunii a trimis, eri dimineață, un ordin circular telegrafic prin care pune în vedere tuturor școlilor primare și secundare din toată țara, că în ziua de 1 Decembrie, aniversarea Unirii Ardealului și Bănătușii, școlile nu vor ține cursuri. Elevii vor fi întru-niți la o serbare aniversară unde unul dintre membrii corpului didactic le va ține o conferință despre actul și însemnătatea unirii celor două provincii.

Vor urma recitări și coruri ocazionale, serbările încheindu-se cu imnul „Pe-al nostru steag e scris unire”.

Vieța sportivă

S'a format echipa care ne va reprezenta la Balcaniada

Ziarul „Sportul Zilnic”, publică din sursă autorizată că în cercurile federale se cunoaște deja formația echipei noastre naționale care ne va reprezenta la Balcaniada. După ziarul buceureșean, formația echipei va fi compusă astfel: Burdan; Chiroi—Albu, Robe—David, Gain, Bindea; Covaci Sepi, P. Vălcov și Dobai. Rezerve Crețianu, Sfera, Eizenheiser, Moravetz, Fărcașan, Sony, Niculescu, Surlașiu.

Divizia Națională

Programul matchurilor pentru Duminică

București. Venus—CAO.

Timișoara. România—Chinezul.

Arad. CFR—AMEFA.

Cluj. Ripensia—„U”.

Ceasornice, mele de to-

godnă se cumpără etlin la

CSÁKY

Arad, vis-à-vis de biserica luterană

Cinematograf

CENTRAL

Programul de azi:

Premieră!

Claude Farrère

Bătălia

Charles Boyer,
Annabella,
Inkișinoff

Reprezentările

a orele 5, 7.15 și 9.15 seara

Prețuri normale.

SELECT

(Crucea Roșie)

Programul de azi!

Uraganul

Marlene
Dietrich

Reprezentările

la orele 5, 7.15 și 9.15 seara

Taxele de intrare:

Lei 8, 10, 15 și 20, inclusiv
timbrul aviației.

CORSO

Programul de azi:

Premieră!

La orele 3, 5, 7 1/4, 9 1/4

Toată lumea trebuie să vadă
acest film!

Producție superbă.

Marlene Dietrich

Uraganul

Regia:

Joseph Sternberg

VINE!

Bătălia

URANIA

Programul de azi:

la orele 5, 7 1/4 și 9 1/4.

Cel mai splendid film umoristic

Stanși Bran

in

Serviciul
patriei

Trio Eugenio

în carne și oase. Cel mai mare
acrobat de gimnastică din
România.

Și pentru ceilalți curagioși...

De mai bine de doi ani de zile, — exact de când „Ecou” și-a făcut o redacție și la Timișoara și se ocupă în mod permanent și de problemele Bănățului, — afară de șef-redactorul nostru, Gh. Luca, alți colaboratori de seamă care-și încheagă scrisul lor tot din focul sacru al unei conștiințe iubiri de țară; cel care semnează aceste rânduri, directorul și fondatorul adevăratului ziar de curaj românesc; ba chiar și soția mea, care n'are altă vină decât că, este nevasta lui Ștefănescu... sântem împroșcați cu toții, cu cele mai murdare lături cari țâșnesc din niște creiere tumefiate.

Mobilul? „Ecou”, prin pana celui mai incisiv polemist din generația sa din întreaga provincie transcarpantină, a-prigul și (da! vrășmașilor fără nici un crez, fără nici o rațiune...) mult talentatul ziarist și perfect bănățeanul Gheorghe Luca, făcând operă de însănătoșire morală și națională, a mers cu epurația, cu chirurgia dorită de toți bănățenii cinstiți, până chiar și'n falanga pretinșilor „ziariști”, clienți ai pușcărilor, — petcetluiți definitiv sau în perspectivă să li se imprime sigilul.

Nu știu dacă au mai rămas cuvinte în vocabularul de tavernă, cu cari să nu fi fost injurări, drept răspuns la campaniile noastre cari, toate, dar absolut toate au avut ca rezultate: demascarea definitivă a impostorilor, a intrușilor, a fraudatorilor și luarea de măsuri împotriva lor, atât cât s'a putut obține, binefetele, în joc mai fiind în toate cazurile și interesele vitale ale unor politicieni, oamnenii zilei...

Reamintesc doar pe cele mai recente, să nu le spun succese, ci: efecte ale campaniilor noastre.

Unde se găsește faimosul administrator financiar Traian Margan?

Fiți siguri că, la Sighișoara n'a mai găsit vacile grase și atât de lăptoase... ca la Timișoara.

Dar Scheram János, de ce nu stă la Pitești?...

Da, da! Știm... Are dreptate. E prea tare aerul de-acolo pentru plămâni d-sale și i-au prescriis medicii clima meridională a Timișorii.

La fel, care este situația bastardului Rabinovici cu frunte lată de un deget, — interesant subiect antropometric și patologic, cum și a prietenului său de suflet, a salvatorului economic al Bănățului, cel mai cumsecade om dela Bozovici și din partea locului... puțin brunetul Iancu Conciatu?

Izgonirea ambilor din posturile pe cari le ocupau, se datorește, desigur... unei simple coincidențe cu lupta dusă de „Ecou” pentru desrădăcinarea nechematiilor din demnitățile de cari se agățaseră, ca înnecații.

Am suportat avalanșa de invective, de înscenări și tot soiul de murdării puse în sarcina noastră și în deosebi împotriva mea, a directoru-

lui „Ecou”-ui, fără să răspund.

Cui? Cu cine să mă măsoar?

Nu le putem face cinstea, nici lui Rabinovici și nici pri-pășitorilor pe lângă el, „Liviu Miron” (Schwartzman, după numele lui tată-său), sau Florescu... să compar la bară cu dânsii.

Există o etică și'n materie de cerere a reparațiilor.

Nu-ți încruciești spada și nici chiar palmele nu ți-le murdărești cu oricine.

Domnilor Tiberiu Zima, Major și ceilalți dela „Erdélyi Hirlap”, cari și-au asumat proza afișelor răspândite de Rabinovici și plătite de Iosif Madár (cârciumarul din Arad, denunțat și acesta tot de „Ecou”, că a pregătit mâncări în birtul său din pășări moarte), oameni pe cari îi socot că mai au un pic de onoare, le-am acordat toată atenția cuvenită.

Le-am oferit ocazia să dovedească în descărcare, frază cu frază, tot ce au scris despre mine și despre „Ecou”, adresându-mă justiției.

Acolo, în ședință publică să vie cu întreg arsenalul dumnealor de dovezi, nerecurgând la nici un subterfugiu.

Regret că s'au dovedit mai puțin abili decât banda dela Timișoara, dar n'am ce le face.

În scrisul lor, cei dela „Erdélyi Hirlap” au mai adăugat un pasaj, pe care l-au repetat și a doua-zi, de care nu-i poate scăpa nici o grațiere:

În timp ce „Ecou” apărea cu regularitate, au scris pri-piții, sârmanii de ei... „că „Ecou” și-a încetat apariția”!

După aceste îndrăzneli s'au mai găsit și alți curagioși din presa ungurească, grăbiți și aceia să jubileze pentru „dispariția „Ecou”-ui... dar și acestora le vom face onoarea, să-i invităm să ne dovedească toate acuzațiunile cari ni le-au adus, cum și ce a fost... cu încetarea apariției!

Am luat măsuri să fie acționați toți în judecată, cu excepția bandei dela Timișoara, pe ai cărei membrii nu-i recunoaștem nici de oameni, dar mai cu seamă și de onoare...

Și dacă va veni cumva vre-o amnestie, fi asigurat pe toți aceia cărora le-am primit lupta, că voi găsi calea să-i silesc să-și repete calomniile, ca să ajungem apoi la răfuiala finală.

Ștefănescu nu dă înapoi, dar să aibe în fața lui oameni cu curajul răspunderii, nu mercenari gata la orice infamie, pentru câțiva arginți.

Const. I. Ștefănescu

Pânzeturile din străinătate mai estine ca fabricația indigenă

Vânzare totală la Kovács

ARAD, strada Eminescu 7.

Viață de funcționar

— Omul mașină. — Rostul existenței. — Leala, copiii și... ratele — Fărimituri —

Două oameni

In copilărie, cei mai mulți am visat să ajungem pe treptele cele mai de sus ale diferitelor scări ale vieții în drumul spre eternitate. Unii, dela început au fost seci de ambiție, drept argument pentru înțelepciunea divină care nu putea săvârși nedreptatea de a sădi mari ambiții într'un suflet căruia nu i-a dat nici o armă pentru cucerirea ferurilor ei.

Prin urmare, două categorii. Una cu bucuriile ei efemere sau cu decepțiile și alta, cu fericirea.

Dintre ambițioși foarte puțini ajung acolo unde doresc. Nici nu pot: doresc întotdeauna mai mult. Cei mai mulți, din lipsa de bani sau încovoiați până la renunțare, de viața care e ceva mai greu de mânuit de cum ne-am închipuit, se resemnează și duc o viață identică cu a celorlalți, cu deosebirea că sunt mai nefericiți.

E vorba de micii funcționari, re-cruțați din aceste două categorii cari se contopesc. Tipul funcționarului despre care dorim să vorbim însă, este cel născut anume pentru aceasta.

Funcționar „standard”

Există în Arad un asemenea funcționar, un tip standard pe care dacă-l urmărim, vom reuși să ne identificăm o clipă cu acești oameni neobservați, cari fac parte dintr'un număr, oameni fără personalitate, fără ideal, sau poate cu un ideal mai înțelepțeste sugerat de natură, decât cel al ambițioșilor cari, inerent, se cred superiori.

Domnul Funcționar cu F mare, se scoală de dimineață, nici cu un minut mai târziu decât ora obișnuită, își face toaleta cu meticulozitatea atât de mult exploatată de romancierii și umoriști, dejunează tacticos, și tot tacticos, se deplasează la birou privind în dreapta și în stânga fără să se emoționeze de nimic. Ajuns, își ia locul obișnuit. Lucrează, lucrează, lucrează... Și când vine ora mesiei pe care n'o așteaptă cu nerăbdare pentru că știe precis când o să vie, o ia agale spre casă, prânzește, citește stiriile din „Universul” și-apoi iar la birou până la 6.

Seara se culcă la ora obișnuită. Iar Dumineca merge la cinematograf.

Accasta-i ordinea de zi și e bolnav dacă n'o respectă. Iar când vine zi n'tai, își ia leala, cumpără săpun, cremă de ghet, pastă de dinți și o cravată cu 40 lei. Plătește pensiunea și restul îl păstrează cu grijă în chimirul care se arată foarte rar.

Fericirea...

Ce se petrece în sufletul acestui om, pe cei mai mulți nu-i interesează. Și cu toate acestea el deține secretul fericirii.

Începuturile înțelepciunii indiene au propovăduit desrădăcinarea dorințelor din suflet ca singura rețetă a fericirii, rețetă pe care dumnezeescul Mântuitor a vulgarizat-o desvâlând-o din misticismul de până atunci și arătând-o noroadelor în toată simplitatea ei.

Acest funcționar modest deci, care are micile lui bucurii ca și micile necazuri cari nu-i sdrențuiesc coardele sufletului, deține — și dacă nu de el ales, ci impus de natură — secretul vieții, înțelepciunea de a nu te întinde mai mult decât ți-e plapoma căci e zadarnic și aduce neplăceri.

Ce-l poate face nefericit pe un astfel de om? El înțelege că dacă omenirea n'a putut da răspuns întrebării „Unde mergem?”, nu poate decât să-și dea silința să fie de folos acolo unde viața l-a așezat, fără să privească în sus. Se resemnează a fi o rotiță în marea mașinărie a omenirii și bine face. Mult

mai bine decât toți cei cari își pun întrebări și visează cai verzi pe pereți fără să-și îndeplinească rolul ce li s'a dat și fără să poată ajunge acolo unde visează.

Viața așa numită „vegetare” își are rațiunea și înțelepciunea ei. Cei ce-o trăiesc, știu unde merg, cu toate că nu și-au pus niciodată această întrebare.

Ambițioșii sunt nemulțumiți, desconsideră și disprețuiesc rostul ce li s'a dat și-și omoară necazul în betie sau în alte patimi spunându-și că dacă viața nu le-a dat (ca și când ar fi datoare să le dea!) ceea ce... merită, cel puțin în ameiire să trăiască ipostoza în care se visează. Și astfel ajung să fie inutili și mai de disprețuit decât cei mai puțin dotați.

Căsătorii

Până aci a fost vorba de burlaci. Să vedem acum o viață de funcționar însurat.

Aceleași obiceiuri, dar mai multe griji. Nevasta ar dori să-și țină rangul. (Și de regulă, își închipuie că are rang prea mare). Copii la școală cari trebuiesc îmbrăcați. Menaj, impozite, curbe și alte nevoi cari fac ca leala să nu se ajungă nici pentru ratele pe cari le are de plătit pela prăvălii.

Și cu toate acestea, câtă bucurie, câtă mândrie și mulțumire de sine când iese cu nevasta sau când stă cu prietenii la un aperitiv!... Cine e nebunul care să spună că acest om e mai nefericit decât băcherul pe care socotelile și surprizele bursei îl încăruntă și-i fac viața amară?

Micile lui emoții și satisfacții prețuiesc mai mult decât toate jubilațiile ariviștilor.

Prin urmare?

Viața Ideală

Da. Nu șovăim s'o spunem: viața de număr, de tip în serie, de vegetator, de rotiță, de mic funcționar

în sfârșit, este viața ideală, viața fericită, viața de beatitudine, de plutare lină, fără frământări, așa cum ne închipuim că e viața de rai.

Să nu credeți însă că această afirmație e prea conservatoristă sau antiprogresistă. Știm bine că se găsec puteri cu adevărat creatoare cari răzbat și acestea duc după ei și pe ceilalți, dar în masă, așa încât să nu strice armonia și liniștea dintre ei, fără ca masa să simtă că e ridicată mai sus, ci să-și continue activitatea fără ca progresul să-i trezească prin faptul că le pune la îndemână mijloace mai perfecte.

Și odată când prin realizările forțelor creatoare, adică mai pricepătoare în deslegarea jocului de cuvinte încruciate care e viața, se va ajunge la capătul cercetărilor, când nu vor putea merge mai departe, și cei mulți vor fi în spatele lor, în același loc, egali prin muncă lor pe care s'au sprijinit opintirile celorlalți. Aceștia din urmă însă, vor fi mai puțin consumați și pentru ei nu va fi decât o continuare a beatitudinii de totdeauna.

De ce să credem că, Dumnezeu care s'a dovedit atât de înțelept în toate înfăptuirile Lui, ar fi hotărât ca cei puțini să fie mai fericiți decât cei mulți cari n'au nici o vină?

Concluzii

În concluzie (spațiul nu ne îngăduie mai mult) omul mijlociu, mediocru, cum, i se spune într'un nelegitim sens peiorativ, este adevăratul om. Omul care nu se întreabă unde merge, ci muncește, nu importă dacă știe sau nu din ce motiv.

Nu întrebați! Nu vă amăgiți! Schopenhauer spunea: „Cu cât te urci mai sus, cu atâta risți să cazi mai rău!”

Și totuși, cât de sublim, cât de omenesc este să te svârcolești pentru găsirea unui răspuns!...

Tribunalul Cluj urmează să se pronunțe într'un incident ridicat în procesul Juhos, care se judecă la Timișoara

Am anunțat ieri că un complet de judecată al tribunalului Cluj s'a deplasat la Timișoara, pentru a judeca în pretoriul tribunalului de Timișoara celebrul proces Juhos, care la Cluj nu s'a putut judeca din cauză că acuzații și martorii, toți din Banat, nu veneau niciodată în număr suficient la dezbateri.

Dificultatea judecării în acest fel a procesului s'a văzut din ziua de Luni, când a început să se dezbată. D. avocat Sipsion din București, reprezentant al părții civile, a ridicat, în prima zi a dezbaterilor, incidentul că d-nii Enea Munteanu și D. Nistor, magistrații din care se compune completul de judecată care s'a deplasat dela Cluj la Timișoara, nu pot judeca acest proces, deoarece ei s'au pronunțat de-

ja asupra soluționării lui, cu ocazia unor scripte ce s'au făcut în dosar și cari sunt opera celor doi magistrați.

Tribunalul urma să se pronunțe Marți dimineața asupra acestui incident. Marți tribunalul a anunțat că fiind vorba de un incident ce privește recuzarea magistraților cari judecă procesul, ei nu pot judeca și incidentul, care trebuie soluționat de un alt complet al tribunalului Cluj. Așa fiind, dosarul a fost înapoiat din nou dela Timișoara la Cluj, solicitându-se de către completul care s'a deplasat la Timișoara o soluționare grabnică a incidentului, pentru ca procesul să poată continua.

Hotărârea ce o va lua tribunalul Cluj se va cunoaște Joi dimineața.

D. Litvinov va prezida Consiliul Soc. Națiunilor

În cercurile Societății Națiunilor se remarcă faptul că scrișoarea adresată de d. Eckhardt d-lui Avenol, în legătură cu demisiunea d-lui Beneș dela prezidenția consiliului Societății în timpul sesiunii când se va discuta chestiunea atentatului dela Marșilia, este prima de acest gen.

Aceleași cercuri adaogă că această scrisoare era de altfel și inutilă, întrucât d. Beneș

prevenise pe d. Avenol mai înainte de remiterea scrisorii delegatului ungar, că d-sa renunță să prezideze desbaterile sesiunii când se va discuta chestiunea atentatului dela Marșilia.

Se crede că, în acest caz, prezidenția consiliului Societății Națiunilor pe tot timpul sesiunii extraordinare va reveni d-lui Litvinov.

Importanța întrevederii Titulescu-Laval

Conversația pe care au avut-o d-nii Laval și Titulescu, a cărei cordialitate este aproape inutil să fie subliniată, a constituit mai mult o recapitulare și o punere la punct decât o negociere propriu zisă și a purtat probabil asupra chestiunilor ridicate la Societatea Națiunilor, și în special asupra notei jugoslave și a răspunsului ungar.

Pare a se confirma că Franța va fi aceea care va propune puterilor un proiect de convenție internațională pentru reprimarea terorismului.

După întrevederea sa cu d. Laval, d. Titulescu, ministrul afacerilor străine al României, a făcut o vizită d-lui Leger, secretarul general al ministerului afacerilor străine.

În cursul zilei de azi d. Titulescu și Tefvik Rusti Bey vor asista la dejunul oferit de d. Laval.

Înainte de a se înapoi la Geneva, d. Titulescu ar urma să plece la București, spre a asista la prezentarea scrisorilor de acreditare ale d-lui Ostrowski, noul ministru al Rusiei la București.

Tefvik Rusti Bey ar pleca la Berlin, înapoiindu-se de acolo la Geneva, spre a participa la consiliul Societății Națiunilor, la 3 Decembrie.

Ce scrie presa franceză

„Le Journal” scrie: „D-nii Titulescu și Laval au fost în

totul de acord pentru a încerca să dea un maximum de eficacitate inițiativei jugoslave și moderațiunii Belgradului. De altfel, situația nu este cătuși de puțin îndoielnică.

„În starea în care au ajuns lucrurile nu se vede ce s'ar putea câștiga amânându-se debaterile și este cu atât mai greu a se aștepta, întrucât Italia s'a pronunțat net în favoarea unei discuții grabnice.

„Excelsior” scrie: „Pare din ce în ce mai delicat să se înceapă discuția asupra atentatului. Franța și toate națiunile dornice de pace fac eforturi pentru a determina guvernul din Belgrad la moderațiune. Ar fi însă necesar ca Anglia și Italia să amintească deasemenea la Budapesta necesitatea conciliațiunii”.

Ziarul „Echo de Paris” scrie că singura concluzie practică este că pentru întărirea barierei împotriva revanșei și a revizionismului, este necesară semnătura cât mai grabnică a unui pact de asistență mutuală.

„Trebuie să facem toate eforturile până în momentul când jocul Varșoviei și reaua voință a Berlinului ne vor obliga a căuta o combinație mai restrânsă care, în lipsa alteia, va fixa Rusia Sovietică în tabăra partizanilor păcii”.

„Mai este încă timp ca d. Beck să înțeleagă și să aleagă.”

Comentariile ziarelor minoritare maghiare în chestiunea notei Jugoslave

O parte din presa maghiară din țară, ocupându-se de memoriul guvernului din Belgrad înaintat Societății Națiunilor, în chestia stabilirii responsabilității Ungariei în organizarea terorismului și în pregătirea asasinatelor dela Marsilia, își permite îndrăzneala să repete comentariile și atacurile ziarelor din Budapesta împotriva Jugoslaviei.

Reproducem din ziarul „Bukaresti Lapok”, din 23 Noiembrie a. c., următoarele titluri și comentarii:

„Au reinviat înspăimântătoarele fantome dela 1914”.

„Toată presa mondială comentează cu adâncă indignare (?) limbajul prigonitor al notei, care deocamdată promise doar deținsele dovezi”.

Intr'un articol se spune:

„Dată fiind slăbiciunea de până acum a Societății Națiunilor, ne putem aștepta ca acest proces plin de primejdii, să nu găsească o soluție

liniștitoare, deoarece rolul judecătorilor îl dețin puterile, cari înclină mai mult sau mai puțin, fie spre una, fie spre cealaltă dintre părți. Cine să facă cu adevărat dreptate? Cine să fie arbitru? Iarăși, cel mai tare?...”

D. Goemboes are presă bună și în București. Dar guvernul nostru, care exercită cenzura, ce face? Cum tolerează el ca agenții guvernului din Budapesta, angajați la ziarele minoritare maghiare, să atace pe aliata noastră Jugoslavia și să susțină, direct, sau indirect, pe organizatorii odiosului complot terorist? Dacă d-nii însărcinați cu cenzura ziarelor, cari au dovedit cu prisosință nepriceperea lor, n'au luat încă cunoștință de articolele

apărute în presa minoritară maghiară, cerem guvernului să ia măsurile impuse de interesele noastre de stat și de politica alianțelor.

Este nulă sentința dată în procesul Stewart?

Anunțând eri în Cameră o interpelare în chestia sentinței dată de comisia de arbitraj în procesul Stewart, d. Virgil Madgearu a făcut sub formă de interpelare, o afirmație senzațională.

Întrebând pe d. ministru al comunicațiilor dacă cunoaște împrejurările în care s'a încheiat contractul Stewart — întrebare, după noi, oarecum curiosă căci contractul s'a încheiat chiar sub național-tărăniști — d. Madgearu a

adăugat:

„Știe d. ministru că sentința în procesul de arbitraj, s'a dat într'o limbă străină și conf. art. 126. din Constituție este nulă și neopozabilă statului?”

Și d-sa a încheiat senzaționala d sale declarație întrebând dacă guvernul a luat măsuri pentru anularea de către Casație a sentinței de arbitraj.

D. ministru Richard Franasovici nefind în Cameră, d-sa va da desigur ample explicații când se va înapoi dela Belgrad

Contractele de export în curs de lichidare

Banca Națională comunică: **Se aduce la cunoștința celor interesați că: Contractele de export încheiate și în curs de lichidare pentru a putea fi ținute în seamă trebuie anunțate Băncii Naționale într'un termen de 48 ore de azi, iar verificarea lor se va face în termen de 15 zile.**

Anunțarea se poate face și telegrafic la una din sucursalele Băncii Naționale, sau la centrala sa.

Devizele din țările cu clearing

Tot Banca Națională aduce la cunoștința celor interesați că pentru exporturile de lemne de foc și cherestea în Ungaria, nu se va preînde devize libere, plata acestor mărfuri se va face potrivit acordului de clearing din această țară.

Tot odată se mai lămurește că acordurile de clearing cu Austria, Ungaria și Cehoslovacia, funcționează până la modificarea lor.

Exporturile produselor din categoria I-a, în aceste țări, mai puțin Ungaria pentru cherestea și lemne de foc, — nu se pot face însă decât cu plata în devize libere.

Extradarea lui Pavelici și Kvaternik a fost refuzată

Secțiunea de instrucție a Curții de Apel din Torino a deliberat în ziua de 23 Noiembrie 1934 asupra extradării lui Ante Pavelici și a lui Eugen Kvaternik.

În aceste deliberări s'a stabilit că extradarea lor nu trebuie să fie acordată Franței.

D. prof. V. Vălcovici a conferențiat la Timișoara

D. prof. V. Vălcovici dela Școala Politehnică din București, fost ministru al lucrărilor publice și fost rector al Politehnicii din Timișoara, a conferențiat Marți după masă în pavilionul „Traian Lalescu” al acestei instituțiuni, despre Știință și filosofie.

Sala pavilionului „Traian Lalescu” s'a umplut cu acest prilej de foști elevi ai d-lui prof. V. Vălcovici, de profesori dela Politehnică pe care a condus-o d-sa ani de zile și de intelectuali din Timișoara.

D-nii C. Argetoianu și Al. Radion la Timișoara

„Uniunea Agrară” a convocat o mare adunare populară pentru Duminecă 2 Decembrie a. c., la Timișoara.

Adunarea va avea loc la orele 10 dimineața, la fabrica de bere.

Cu acest prilej vor veni la Timișoara și d-nii C. Argetoianu și Al. Radion, președintele și secretarul general al „Uniunii Agrare”.

La adunarea de Duminecă a „Uniunii Agrare” se prevede o mare afluență de cetățeni din Bănat și din județul Arad, pentru că se pare că d. C. Argetoianu, — părintele conversanților, cum îl numesc afitșele partizanilor săi, — va face senzaționale declarații politice și de ordin economic.

Intrevedere interesantă

— Schram-Simu ante portas... —

Marți la ora dejunului, clienții cafelei „Palace” din Timișoara au fost martorii unei întrevederi care a făcut senzație. Personajele care au avut această întrevedere sunt: distinsul inspector financiar d. Mureșanu și Ioan Schram-Simu, fost cotrolor șef cu delegație, azi suspendat și trimis în fața comisiei de disciplină. Gradul de intimitate dintre cele două personaje l-au stabilit imediat clienții cafelei „Palace”, cari au observat că fostul cotrolor, suspendat și trimis în fața comisiei de disciplină, s'a așezat la masă înainte de a lua loc distinsul inspector financiar d. Mureșanu.

Intrevederea aceasta a fost interpretată, de cei ce au remarcat-o, în diverse chipuri. Unii se întrebau dacă nu cumva distinsul inspector financiar d. Mureșanu e rudă cu Ion Schram-Simu, fostul cotrolor, azi suspendat și trimis în fața comisiei de disciplină. Pare însă a fi exclus ca ei să fie frați, cumnați, cunetrți, sau așa ceva. Relații de serviciu iarăși nu pot avea, întrucât distinsul inspector financiar d. Mureșanu este un înalt funcționar în funcțiune al ministerului de finanțe, iar Ion Schram-Simu vine cu foarte multe grade în urma d-sale și nici nu prestează măcar serviciu, pentru că, cum am spus, e suspendat și trimis în fața comisiei de disciplină.

Unii dintre cei ce se căzneau să ghicească legăturile atât de intime

dintre distinsul inspector financiar d. Mureșanu și cotrolorul suspendat și trimis în fața comisiei de disciplină Ion Schram-Simu, au pus ipoteza că poate, — fiind iminentă verificarea registrelor comerciale ale societăților, — distinsul inspector financiar d. Mureșanu face apel la luminile fostului cotrolor Ion Schram-Simu, care, operând ani îndelungați pe piața timișoreană, cunoaște bine topografia locală și anumite apucături ale societăților recalcitrante, care practică pe scară foarte întinsă evaziunea fiscală.

În orice caz misterul întrevederii de Marți dela „Palace” este complex, pentru că nimeni n'a asistat la convorbirea care a avut loc în loja din fund a cafelei și pentru că, în definitiv, distinsul inspector financiar d. Mureșanu s'ar fi putut să aibă această întâlnire cu Ion Schram-Simu, cotrolor suspendat și trimis în fața comisiei de disciplină, numai ca să nu se plietesească singur (distinsul inspector financiar d. Mureșanu, — pentru că Ion Schram-Simu face dovadă că se află în treabă și așa, suspendat, cum este).

În cazul însă că ar fi valabilă ipoteza că e nevoie de luminile cotrolorului suspendat Ion Schram-Simu cu ocazia verificării registrelor comerciale ale societăților, se prevede un succes desăvârșit al acestor operațiuni și vor urma probabil două decorări...

Examinarea chestiunii Sarre

Amânarea sesiunii extraordinare a consiliului Societății Națiunilor destinată examinării chestiunii Sarre, a avut până acum două rezultate: primul de a îndemna guvernul Ungariei să ceară urgența pentru examinarea demersului Jugoslaviei, și al doilea de a întârzia publicarea memoriului guvernului dela Belgrad asupra atentatului dela Marsilia.

Cercurile internaționale dela Geneva se întreabă dacă aceste evenimente nu vor avea la rândul lor efectul de a amâna încă pentru câțiva timp sesiunea consiliului Societății Națiunilor. În cazul când sesiunea nu va fi amânată, se pare că pe ordinea ei de zi va figura numai chestiunea teritoriului Sarre așa cum fusese fixat la început. În legătură cu aceasta se amintește că spre a se putea

adăuga o nouă chestiune la ordinea de zi a sesiunii extraordinare a consiliului, este nevoie de o dezbateră în sânul consiliului, precum și de un vot dat cu majoritatea membrilor consiliului.

Nu este însă de loc sigur că majoritatea statelor reprezentate în consiliul Societății Națiunilor să fie tot atât de grăbită ca Ungaria și Jugoslavia în ce privește discutarea și examinarea demersului guvernului din Belgrad. De altfel, nici chiar Italia nu pare dornică de a vedea adăugându-se o altă chestiune pe ordinea de zi a sesiunii extraordinare a consiliului, consacrată unei chestiuni atât de grave cum este problema teritoriului Sarre, care trebuie să rețină întreaga atențiune a consiliului Societății Națiunilor.

Acțiunea pentru menținerea prețului grâului

— Un comunicat al comisariatului guvernului —

Comisariatul guvernului pentru valorificarea grâului ne trimite următorul comunicat:

Ministerul agriculturii și domeniilor, pe baza hotărârii guvernului a dat dispozițiuni comisariatului guvernului pentru continuarea și intensificarea acțiunii de susținere a prețului grâului, punându-i la dispoziție fondurile necesare în acest scop și în același timp a fixat normele pentru efectuarea acestor cumpărături.

Se atrage însă atențiunea producătorilor de grâu, și în special celor mari, că față de producția anului 1934, care este inferioară necesităților de consum până la noua recoltă, nu este nici o altă justificare a scăderii prețurilor, decât presiunea pe care o exercită înșiși ei în această perioadă, prin ofertele lor prea mari. Eșalonarea vânzării în tot cursul anului, în raport cu cerințele de consum ale pieței, este

una din condițiunile indispensabile și esențiale pentru menținerea și chiar urcarea prețurilor în a doua perioadă. De aceea, prin instrucțiunile date, s'au luat dispozițiuni corespunzătoare, care însă nu pot duce la nici un rezultat fără rezistența, înțelepciunea și solidaritatea producătorilor, singurii și direct interesați în această acțiune.

Ministerul de agricultură și domeniilor în același timp, preocupat de posibilitățile viitoare ale susținerii prețului grâului, are gata întocmit planul acțiunii pentru recolta anului 1935, prin care se menține aceași rentabilitate producătorilor de grâu.

Ministrul agriculturii și domeniilor

Citiți și răspândiți „E C O U L”